

17 – LA CONTRADANSA

– Has sentit a parlar de la contradansa? – *Si, si..*

– I saps de que va? – *Hmmm...*

“*Quan el marquès de Dangeau escriu en el seu diari personal, el 27 d’octubre 1684: “A la nit (...) s’ha ballat per primera vegada les contradanses que un mestre anglès, amb nom Isaac, havia ensenyat a totes les dones” no sap que un capítol nou s’obra dins l’historia de la dansa europea*” escriu Jean-Michel Guilcher dins un prefaci al facsímil de les contradanses de la revista musical “*l’Echo*”, Liège, 1986.

Així la contradansa, que ve d’Anglaterra, apareix a la cort del rei de França a la fi del segle XVII i pren tota la seva importància durant el següent.

Jean-Michel Guilcher remarca com una característica fonamental de la contradansa anglesa : “*Els trajectes són gairebé tot, els passos poca cosa. Els passos, per majoria molt senzills, tenen per objectiu de portar el ballador d’un lloc a un altre. En si mateixos no són carregats d’intenció expressiva*”¹.

Les diferents disposició del ball són (principalment) : *The ROUND* per 3 o 4 parelles o més, *The SQUARE* per 8 balladors, *The LONGWAY* (una fila de parelles). Una colla de balladors disposats per parelles fan trajectes per anar d’un punt a un altre canviant de lloc. (S’ha de notar que, malgrat els canvis de posicions, tu i la teva parella sempre anireu ballant junts... Oi que t’he tranquil·litzat?!).

Canviant de lloc, les parelles canvien generalment de paper: quan la parella 1 té un trajecte per fer, la parella 2 en té un de diferent. Però quan la 2 es troba en posició 1 ha de canviar de trajecte i adoptar aquest de la parella 1. Em seguïu?..

És així la contradansa: és molt fàcil pels peus perquè no hi ha passos (es tracta només de caminar) però t’ha de funcionar el cap! Si t’escapes tres segons (*ah aquesta morena de la parella n° 2...*) segur que no sabràs reaccionar a temps i que el ball acabarà en un caos..!

Total és un joc i, com tots els jocs, n’hi ha de senzills i de més difícils.

Aquí Catalunya *bolangeres* i *rigodons* són contradanses. També la *quadrilla*, coneguda sota diverses formes en diferents països, és una de les formes últimes de la contradansa. Ara queden centenes de contradanses per descobrir...

Doncs, apa, a ballar..!

¹ Jean-Michel Guilcher – “*La Contredanse, un tournant dans l’histoire française de la danse*”, Bruxelles, 2003 – p48 .